

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010699
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8721010699.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2022, v trestnej veci obž. I. H. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/138/2021 zo dňa 24. januára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie obžalovaného I. H..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/138/2021 zo dňa 24. januára 2022 bol obžalovaný I. H. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 12. 2021 v čase okolo 12.00 hod. v Poprade na Ul. Mnoheľovej č. 22, v blízkosti vchodu do Pizzérie Borsalino využil nepozornosť spôsobenú ovplyvnením alkoholu na strane poškodeného E. Y. a z hrste peňazí, ktoré poškodený mal tomuto z vrečka kabátu, vytiahol bankovku o nominálnej hodnote 50,- eur a následne s finančnou hotovosťou odišiel na neznáme miesto, čím uvedeným konaním poškodenému E. Y. spôsobil škodu krádežou vo výške 50,- eur.

Za uvedené konanie bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom L., Q. XXX, okres K. R., škodu vo výške 50,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, čo do výroku o vine a treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V úvode cituje z judikátu R 38/1970, týkajúci sa výroku o vine. Napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Poprad však odôvodnenie svojho záveru neopiera o súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu dôkazov, pretože logika súdom odôvodnenej sústavy dôkazov nie je uzavretá, a z napadnutého rozsudku nemožno ani konštatovať jej nenarušiteľnosť. Obžalovaný poukazuje na zásadnú skutočnosť, že o skutku, ktorého sa podľa obžaloby mal dopustiť, existuje priamy dôkaz - videozáznam zo 18.12.2021, ktorý zachytáva „kompletné časové obdobie“, v priebehu ktorého malo ku skutku dôjsť. Predmetný videozáznam (ako priamy dôkaz) svedčí jednak v prospech pravdivosti skutkových okolností tak, ako ich v konaní popísal obžalovaný vo svojej výpovedi, a zároveň neusvedčuje obžalovaného zo skutku tvrdeného obžalobným petitom, pretože tvrdenia poškodeného a prokuratúry o tom, že mal z ruky poškodeného E. Y. vytrhnúť 50,-eurovú bankovku sa

vzhľadnutím predmetného videozáznamu v konaní ukázali ako nepravdivé a krivé obvinenie. Poškodený E. Y. bol uvedeného dňa pod značným vplyvom alkoholu, jeho vnímanie celej situácie bolo skreslené a nepresné, čo sa v konečnom dôsledku odrazilo až do takej miery, že poškodený nepravdivo vypovedal o tom, že uvedeného dňa nevkročil do predajne pizze Borsalino a zároveň aj nepravdivo vypovedal, že mu obžalovaný mal z ruky vytrhnúť 50-eurovú bankovku. Ani ďalšie priame dôkazy v podobe svedeckých výpovedí poškodeného E. Y., jeho brata Y. Y. či svedkyne E. H. obžalovaného zo spáchania predmetného skutku neusvedčujú, pretože ani Y. Y. ani E. H. neboli priamymi svedkami odcudzenia finančnej hotovosti a samotná výpoveď poškodeného E. Y., ktorý síce tvrdil, že mu obžalovaný tieto prostriedky vzal, bola vyvrátená rozporom medzi tým, ako odobratie týchto prostriedkov obžalovaným popísal (vytrhol mu ich z ruky) a videozáznamom ako nepravdivá. Súd pri rozhodovaní nedisponoval žiadnym priamym dôkazom, ktorý by usvedčoval obžalovaného. V ďalších častiach namieta odôvodnenie napadnutého rozsudku. Súd v danom smere nesprávne za objektivizáciu tvrdení poškodeného o vytrhnutí 50 eur z jeho ruky označil video, ktoré takúto skutočnosť nezachytáva a nie je možné ju z neho s určitosťou vyvodiť. Tento záver súdu preto preukazuje prvú chybu v správnosti jeho skutkových zistení. Súd v predmetnom konaní ako základ ani nepreukázal, že poškodený E. Y. v čase skutku skutočne disponoval hotovosťou v nominálnej hodnote 50 eur. Pochybnosti o tomto tvrdení poškodeného nevzbudzuje len samotný stav opitosti poškodeného, ale aj to, že si podľa jeho výpovede mal vybrať z bankomatu na námestí v Poprade hotovosť 80,-Eur, pričom následne kúpil sebe aj bratovi 4-5 punčov (dohromady s bratom teda 8-10), ktoré uhradil výlučne poškodený, pretože jeho brat Y. Y. nemal uvedeného dňa pri sebe žiadne finančné prostriedky. Tvrdenie súdu, že výpoveď obžalovaného má vyvracať skutočnosť, že obžalovaný nepridržiaval poškodeného na ceste k pizzerii Borsalino je na jednej strane vo vzťahu k samotnému skutku právne aj vecne irelevantné a na druhej strane nie je vyvrátené ani samotným kamerovým záznamom, pretože tento zachytáva iba krátky okamih pred vstupom, pričom obžalovaný svoju výpoveď mienil k otázke reflektujúcej celú cestu od kostola k pizzerii. Hoci súd v poslednom odseku strany 5 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uvádza, že má výpoveď poškodeného usvedčovať obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti, sám súd si svoje predchádzajúce tvrdenie vyvracia, ak uvádza, že skutok mal byť spáchaný iným spôsobom, než to poškodený uvádzal. Záver súdu, ktorým vinu obžalovaného odvodzuje od nepriamych dôkazov v podobe platby 50-eurovou bankovou v potravinách AgroMilk, ktorú nemal dostať predtým od svojej družky, netvorí súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov, pretože tieto sa síce vzájomne dopĺňajú, ale vcelku netvorí takú sústavu skutočnosti, ktoré by k dokazovanej skutočnosti boli v takom príčinnom vzťahu, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iných záverov. Je síce pravdou, že svedkyňa Q. Y. - družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 18. 12. 2021 obžalovanému dala sumu 100,- €, ktorá pozostávala z 20- eurových, 10-eurových a 5-eurových bankoviek, táto však vo svojej výpovedi neuviedla, že by obžalovaný žiadnu inú hotovosť pri sebe uvedeného dňa nemal, ani že by mala prehľad o všetkých finančných transakciách, ktoré obžalovaný do jeho zadržania uskutočnil. Výpoveď tejto svedkyne napriek nominálnemu nesúladu poskytnutých finančných prostriedkov neusvedčuje obžalovaného zo spáchania predmetného skutku, preto že táto nie je priamym dôkazom o žiadnej z okolností, ktorá sa predmetného skutku týka. Pre rozhodnutie o vine obžalovaného nestačí sugestívne súdom vyskladaný príbeh nepriamych dôkazov, ktoré môžu v celku zhodne dokazovať tvrdenú skutočnosť, pretože zákon na takéto rozhodnutie vyžaduje súčasne splnenie podmienky - vylúčiť možnosť iných záverov. Podľa názoru obhajoby sa poškodený v čase incidentu nachádzal v štádiu takej opitosti, že privolanej policajnej hliadke ani nedokázal povedať, aká hotovosť mu mala byť odcudzená a či mu vôbec niečo odcudzené bolo. Privolaní príslušníci policajnej hliadky tak predmetný prípad nepostavili na skutočnej výpovedi poškodeného, ale zo zistení o finančnej transakcii obžalovaného v potravinách AgroMilk, ktorú automaticky označili za ukradnutú hotovosť. Z vykonaného dokazovania preto nemožno vylúčiť ani alternatívu, že poškodenému E. Y. neboli dňa 18.12.2021 ukradnuté žiadne finančné prostriedky, pretože tento o svojich financiách nemal z dôvodu opitosti žiaden prehľad a platba v potravinách AgroMilk, ktorú obžalovaný vykonal vlastnými prostriedkami, bola orgánmi činnými v trestnom konaní použitá na „dotvorenie“ začatého trestného stíhania zadržanej osoby podozrivej z krádeže. V danom prípade je totiž absurdné, aby si poškodený nepamätal žiadnu zo skutočností zachytených na videozázname pred pizzeriou Borsalino (ani len, že bol v pizzerii vo vnútri a že tam nakupoval a že mu nejaká hotovosť vypadla a bola vrátená), ale údajne si pamätal, ako mu obžalovaný „vytrhol“ z ruky práve 50 eurovú bankovku. V súvislosti s tým obhajoba poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“. Navrhol, aby krajský súd rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 24.01.2022 zrušil a obžalovaného spod obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona oslobodil.

Z vyjadrenia prokurátora k dôvodom odvolania vyplýva, že považuje rozsudok okresného súdu v celom rozsahu za správny a zákonný. Odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť a v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd v rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie skutkového stavu a tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a tak dospel ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom súd prvého stupňa podrobne a konzistentne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa pritom spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Tieto skutkové okolnosti, považuje druhostupňový súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia komplexne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie okresného súdu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy procesných strán.

Aj podľa názoru krajského súdu výrok o vine obžalovaného je možné ustáliť predovšetkým na základe výpovedi poškodeného E. Y., svedka Y. Y. a prehratého kamerového záznamu, ktoré zachytáva konanie obžalovaného spočívajúce v prehľadávaní vreciek poškodeného, pri ktorom došlo z jeho strany k odcudzeniu 50,- eurovej bankovky, ktorú následne použil pri platbe za svoj nákup v obchode MilkAgro. Ani odvolací súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že on nič neodcudzil. Obžalovaný vôbec nevie vierohodne vysvetliť ako sa k 50 eurovej bankovke dostal, keďže jeho družka mu dala síce 100,- eur ale v 20 eurových, 10 eurových a 5 eurových bankovkách. Správne konštatuje prvostupňový súd, že z kamerového záznamu, ktorý je vyhotovený pred prevádzkou pizzerie je zrejmé, že okolnosti skutku sa neodohrali tak, ako ich popisoval obžalovaný ale ani poškodený, pretože kamerový záznam síce nepotvrďuje, že by obžalovaný vytrhol poškodenému z ruky bankovku, ale zo záznamu je zrejmé, že obžalovaný prehľadával vrecká (vrátane vrecka kabáta) poškodeného a následne po tejto udalosti krátko na to odchádza. Skutočnosť, že poškodený mal finančnú hotovosť okrem jeho vlastného tvrdenia a tvrdenia svedka Y. Y. potvrďuje aj screenshot obrazovky mobilného telefónu poškodeného, ktorý potvrďuje vykonanie transakcie - výberu peňazí - hotovosti 80,- €, pričom aj podľa vyjadrenia samotného obžalovaného v rámci jeho oboznámenej výpovede vyplynulo, že v prevádzke Pizzerie Borsalino spadla poškodenému na zem bankovka v nominálnej hodnote 50,- € (o ktorej sume poškodený tvrdí, že mu ju obžalovaný ukradol), aj keď neskôr spochybňuje, či mal obžalovaný vôbec bankovku v takejto nominálnej hodnote.

Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný I. H. spáchal skutok, tak ako ho ustálil súd prvého stupňa. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonne posúdené ako prečin krádeže podľa 212 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, keďže tento si prisvojil cudziu vec (50 euróv bankovku), tým že sa jej zmocnil, a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil len existenciu priťažujúcej okolnosti § 37 písm. m/ Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený) a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona, t. j. zvyšoval dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest tak mohol ukladať od 8 mesiacov až po 24 mesiacov, s čím sa stotožnil aj krajský súd.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovaním boli zistené skutočnosti k osobe obžalovaného, ktorý podľa odpisu z registra trestov má 9 odsúdení. Podľa odpovede na lustráciu v Registri priestupkov má obžalovaný 13 záznamov za rôznorodú protiprávnu činnosť (priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku a pod.). V kontexte uvedeného odvolací súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na doterajší život obžalovaného, sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu a má za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, t. j. pri samej dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie. Bez povšimnutia pritom nemôže ostať ani to, že obžalovaný sa súdeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp.zn. 5T/50/20 zo dňa 15.02.2021, ktorým za zločin lúpeže mu bol uložený trest odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou na 3 roky s probačným dohľadom do 16.02.2024. Krajský súd mal za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere uvedenej v napadnutom rozsudku vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol už v budúcnosti riadny život a súčasne odradí iných od páchania takýchto trestných činov.

Zákone zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa zákone rozhodol aj o nároku poškodeného E. Y. na náhradu škody voči obžalovanému vo výške 50,-eur z titulu ich odcudzenia, keďže tento nárok bol uplatnený riadne a včas, čo si osvojil aj krajský súd.

Vo vzťahu k dôvodom odvolania obžalovaného poukazuje krajský súd na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého výroku o vine a treste, pričom na základe z hora uvedených dôkazov, mal aj odvolací súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, takým spôsobom, akým bol ustálený okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania, najmä prehratým kamerovým záznamom. Podstatou podaného odvolania je totiž snaha obžalovaného dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky obžalovaného dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobil prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákone subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Keďže v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, je preto nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanom prípade je potrebné tiež uviesť, že obžalovaný bol zo spáchania žalovaného trestného činu usvedčovaný priamymi dôkazmi - samotným poškodeným E. Y., ktorý po celý čas tvrdil, že mu peniaze boli obžalovaným odcudzené, aj keď síce iným spôsobom a to ich vytrhnutím, pričom správne okresný súd postupoval, ak upravil skutkový dej na podklade prehratého kamerového záznamu, podľa ktorého obžalovaný 50 euróv bankovku poškodenému odcudzil, keď mu prehľadával vrecká, čo predmetný záznam preukazuje, t.j. je vidieť prehľadávanie vreciek poškodeného obžalovaným a následne jeho bezprostredný odchod. Tieto dôkazné prostriedky (ako priamy dôkaz) boli navyše podporené dôkazmi nepriamymi a síce dokladom o výbere hotovosti poškodeným z bankomatu vo výške

80,- eur ako aj platba obžalovaným v obchode práve odcudzenou 50,- eurovou bankovkou. Tieto priame a nepriame dôkazy vo svojom súhrne vytvárajú už spomenutú uzavretú reťaz dôkazov neumožňujúcich iný záver ani o priebehu žalovaného skutku ani o osobe páchatela než ten, ku ktorému dospel okresný súd, čo vyvracia obhajobnú argumentáciu obžalovaného o neexistencii iných dôkazov, preukazujúcich jeho vinu, resp. ďalších usvedčujúcich dôkazov.

Nosnou odvolacou námietskou obhajoby je tá skutočnosť, že poškodený mal byť v tom čase značne pod vplyvom alkoholu a ani si dobre nepamätá, ako došlo k odcudzeniu peňazí, keď tvrdí, že mu ich mal obžalovaný vytrhnúť z ruky, čo ale nebolo preukázané prehratým kamerovým záznamom. Z neho je ale vidieť, ako obžalovaný zozadu prehľadáva vrecká poškodeného a následne odchádza preč. Ak by sme aj vzali do úvahy, že uvádzaný svedok mal v čase krádeže značne požitý alkohol (čo je zjavné z kamerového záznamu), nič to nemení na tom závere, že tento počas celého prípravného a súdneho konania ako za jediného páchatela skutku označoval iba obžalovaného I. H.. Taktiež nebola zistená žiadna okolnosť, a ani obhajoba okrem značného požitého alkoholu poškodeným inú skutočnosť neuviedla, na základe ktorej by mohli konajúce súdy dospieť k záveru, že ním učené výpovede sú vykonané za účelom privodenia trestného stíhania a potrestania obžalovaného.

Neobstojí ani zavádzajúce tvrdenie obhajoby o tom, že privolaní príslušníci policajnej hliadky predmetný prípad nepostavili na skutočnej výpovedi poškodeného, ale zo zistení o finančnej transakcii obžalovaného v potravinách AgroMilk, ktorú automaticky označili za ukradnutú hotovosť, pretože od samého počiatku poškodený tvrdil, že mu obžalovaný ukradol 50 eurovú bankovku, čo bezprostredne po skutku a ihneď po tom ako vyšiel z pizzerie jeho brat Y. Y., mu tiež uviedol, čo on vo svojej výpovedi taktiež potvrdil. Aj svedkyňa E. H. uviedla, že po tom ako vyšla s Y. Y. z pizzerie, E. Y. povedal, že prišiel nejaký Róm, ktorý mu ukradol peniaze.

K ďalším odvolacím námietkam obhajcu obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy, ktorými sa riadil pri preskúmaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku. Predovšetkým osoba obžalovaného a najmä jeho predchádzajúca trestná a priestupková minulosť odôvodňuje uloženie takéhoto druhu a výmery trestu. Ukladanie podmienkových ako aj nepodmienených trestov teda zjavne na neho nemalo požadovaný výchovný účinok. Taktiež uložený nepodmienený trest odňatia slobody na 8 mesiacov je potrebné považovať najmä za výchovný trest.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.